

**UCHWAŁA NR V/23/19  
RADY POWIATU PISZ**

z dnia 17 stycznia 2019 r.

**w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie skargi Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Olsztynie na Uchwałę Nr XXXIII/222/17 Rady Powiatu Pisz z dnia 28 września 2017 r. w sprawie ustalenie wysokości opłat za usuwanie pojazdów z dróg i ich parkowanie na obszarze powiatu piskiego oraz wysokości kosztów w przypadku odstąpienia od wykonania dyspozycji usunięcia pojazdu w 2018 r.**

Na podstawie art. 12 pkt 11) ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 995, zm. z 2018 r. poz. 1000, poz. 1349, poz. 1432 i poz. 2500) w związku z art. 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, zm. z 2018 r. poz. 1467 i poz. 1629)

**Rada Powiatu Pisz uchwala, co następuje:**

**§ 1.** Przekazuje się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie skargę Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Olsztynie na Uchwałę Nr XXXIII/222/17 Rady Powiatu Pisz z dnia 28 września 2017 r. w sprawie ustalenie wysokości opłat za usuwanie pojazdów z dróg i ich parkowanie na obszarze powiatu piskiego oraz wysokości kosztów w przypadku odstąpienia od wykonania dyspozycji usunięcia pojazdu w 2018 r. oraz zaskarżoną uchwałę wraz z odpowiedzią na skargę, o treści wskazanej w załączniku nr 1 do niniejszej uchwały.

**§ 2.** Upoważnia się Przewodniczącą Rady Powiatu do przekazania wniesionej skargi, o której mowa w § 1 niniejszej uchwały wraz z zaskarżoną uchwałą, odpowiedzią na wniesioną skargę oraz do reprezentowania Rady Powiatu Pisz przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Olsztynie, w tym do udzielenia pełnomocnictwa procesowego do reprezentowania Rady Powiatu Pisz w postępowaniu przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Olsztynie, a w przypadku wniesienia skargi kasacyjnej przed Naczelnym Sądem Administracyjnym w Warszawie.

**§ 3.** Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu w sposób zwyczajowo przyjęty.

Przewodnicząca Rady  
Powiatu

**Irena Jatkowska**

Załącznik do uchwały Nr V/23/19  
Rady Powiatu Pisz  
z dnia 17 stycznia 2019 r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny**  
**w Olsztynie**  
**ul. Emilii Plater 1**  
**10-526 Olsztyn**

**Skarżący:** Prokurator Okręgowy w Olsztynie  
Prokuratura Okręgowa  
ul. Erwina Kruka 12  
10-959 Olsztyn

**Organ administracyjny:** Rada Powiatu Pisz  
ul. Warszawska 1  
12-200 Pisz

### **Odpowiedź na skargę**

Na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 listopada 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz. U. z 2018r., poz. 1302 z późn. zm.), Rada Powiatu Pisz przekazuje skargę Prokuratora Okręgowego w Olsztynie z dnia 17 grudnia 2018r. w sprawie ustalenia wysokości opłat za usuwanie pojazdów z dróg i ich parkowanie na obszarze powiatu Piskiego oraz wysokości kosztów w przypadku odstąpienia od wykonania dyspozycji usunięcia pojazdu w 2018r. **wnosząc o jej oddalenie** w całości jako bezzasadnej.

Wraz ze skargą przekazuję dokumentację związaną ze sprawą.

### **Uzasadnienie**

Prokurator Okręgowy w Olsztynie w skardze z dnia 17 grudnia 2018r. (data wpływu do tut. Rady Powiatu Pisz – 21 grudnia 2018r.) skierowanej do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie wniósł o stwierdzenie nieważności uchwały Rady Powiatu Pisz Nr XXXIII/222/17 z dnia 28 września 2017r. w sprawie ustalenia wysokości opłat za usuwanie pojazdów z dróg i ich parkowanie na obszarze powiatu Piskiego oraz wysokości kosztów w przypadku odstąpienia od wykonania dyspozycji usunięcia pojazdu w 2018r., zarzucając naruszenie przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 130a ust. 6 Prawo o ruchu drogowym oraz art. 94 Konstytucji RP, poprzez przekroczenie delegacji ustawowej i przyjęcie stawek maksymalnych za usunięcie pojazdu z drogi oraz jego przechowywania na parkingu strzeżonym, które to koszty nie są rzeczywistymi kosztami usuwania i przechowywania pojazdów na obszarze powiatu Piskiego. Nadto podniósł, iż Rada Powiatu Pisz przy ustaleniu wysokości tychże kosztów, nie poczyniła ustaleń w zakresie rzeczywistych kosztów usuwania pojazdów z drogi i przechowywania ich na parkingach strzeżonych na terenie miasta.

Organ administracyjny nie znalazł przesłanek do uwzględnienia skargi na podstawie art. 54 § 3 p.p.s.a. uznając przedstawione zarzuty za bezzasadne.

Mając na uwadze stanowisko zaprezentowane przez Prokuratora Okręgowego w Olsztynie wskazać należy, iż Rada Powiatu działała w ramach delegacji ustawowej wynikającej z treści art. 130a ust. 6 Prawa o ruchu drogowym i nie doszło do jej przekroczenia. Zarzut naruszenia art. 130a ust. 6 cyt. ustawy oraz art. 94 Konstytucji RP, tym samym należy uznać za chybiony. Nadto wskazać należy, iż proces wyłonienia wykonawcy od samego początku był znacznie utrudniony. Starostwo Powiatowe w Pieszu wielokrotnie

unieważniało postępowania przetargowe, których przedmiotem było wyłonienie wykonawcy wykonującego usuwanie pojazdów z drogi oraz przechowywanie na parkingu własnym strzeżonym wskazanych pojazdów. Przyczyną takiego stanu rzeczy była zbyt wysoka proponowana cena ofertowa za wykonanie wyżej wymienionych usług. Wyjaśnienia wymaga także okoliczność, iż postępowania dotyczyły kosztów usunięcia i przechowywania pojazdów takich jak: rower lub motorower – część I, motocykli – część II, pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 t – część III, pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 t do 7,5 t – część IV, pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 7,5 t do 16 t – część V, pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 16 t – część VI oraz pojazdów przewożących materiały niebezpieczne. Co istotne postępowania te były w całości unieważniane, ewentualnie unieważnienie dotyczyło zakresu w części IV-VII, z uwagi na brak ofert. Powyższe w istocie jednoznacznie wskazują, iż jednostkowa cena za usługę usunięcia i przechowywania pojazdu określona we wskazanej Uchwale Rady Powiatu w Piszcu jest niewystarczająca, aby w całości pokryć przedmiotowe koszty.

Odnotować także wypada, iż art. 130a ust. 6e ustawy p.r.d. stanowi, że opłaty, o których mowa w ust. 6, stanowią dochód własny powiatu. Od kilku lat Starostwo Powiatowe w Piszcu ma poważne problemy z zawarciem umowy na realizację zadania dla pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 t oraz pojazdów przewożących materiały niebezpieczne. Tak więc, jeżeli organ zgromadzi dodatkowe środki to są one kumulowane na realizację tego zadania dla przedsiębiorcy w trybie z wolnej ręki w przypadku nagłej potrzeby na warunkach jakie występują na lokalnym rynku, a są znacznie wyższe od wskazanych w cyt. rozporządzeniu Ministerstwa Rozwoju i Finansów. Znamiennym jest także okoliczność, iż w pojęciu "kosztów usuwania i przechowywania pojazdów na obszarze danego powiatu" mieszczą się wszelkie koszty obsługi tego zadania, a mianowicie dodatkowe zatrudnienie, czy zaangażowanie już zatrudnionego w Starostwie pracownika, co generuje odpowiednie koszty osobowe, które nie są – co oczywiste – widoczne w fakturowanych należnościach za przedmiotowe usługi. Tak więc koszty ujęte w ofercie przetargowej nie stanowią całkowitego kosztu, które ponosi Starostwo, w związku z powyższym, w przypadku gdyby Starostwo w uchwale przyjęło niższą stawkę niż stawka maksymalna, naraziłoby się tym samym na pokrywanie różnicy pomiędzy kosztami założonymi w uchwale a sumarycznymi kosztami rzeczywistymi. Sytuacja taka dla jednostki samorządu terytorialnego jest nie do przyjęcia. Kolejną istotną okolicznością jest także to, że ustawodawca na realizację tego zadania zleconego nie przekazuje żadnych subwencji.

Ponadto chybionym w ocenie organu jest, także zarzut skargi w kwestii zawyżania kosztów usunięcia pojazdu i jego przechowywania, w sytuacji gdy w przedstawionych umowach wykonawcy deklarowali niższe koszty wykonania tychże usług. Biorąc bowiem pod uwagę odległości pomiędzy miejscowościami na obszarze powiatu bezsprzecznym jest fakt, iż uchwalone stawki maksymalne są bardzo zbliżone do stawek obowiązujących komercyjnie. Oferenci niejednokrotnie celowo zaniżają stawki w zamówieniach publicznych, aczkolwiek nie wynika to z ekwiwalentności przychodów w stosunku do kosztów, jakie ponoszą w związku z zadaniem, lecz jest wynikiem pewnych decyzji biznesowych spełniających inne funkcje niż dochodowe np. marketingowe. Nadto należy także zwrócić uwagę, iż wysokość stawek za usunięcie i przechowywanie pojazdów z drogi ma na względzie nie tylko zwrot poniesionych kosztów w wyniku usunięcia i przechowywania, ale ma za zadanie przede wszystkim działać dyscyplinująco i motywować kierowców do przestrzegania przepisów o ruchu drogowym, a także pozytywnie wpływać na bezpieczeństwo ruchu drogowego w powiecie, jednocześnie podnosząc poziom estetyki dróg i parkingów. Nie bez znaczenia są tu także kwestie ekologii i dbałości o środowisko naturalne (usuwanie pojazdów porzuconych w bardzo złym stanie technicznym).

Kolejny zarzut dotyczy braku dokonania przez Radę Powiatu w Piszcu ustaleń w zakresie kosztów usuwania pojazdów z drogi i ich przechowywania. Zarzut ten co do zasady nie zasługuje na uwzględnienie, choćby z uwagi na zaprezentowane wyżej okoliczności, ze szczególnym uwzględnieniem faktu, iż także sami wykonawcy wielokrotnie zgłaszali, iż koszty określone w Uchwale nie pokrywają w całości wykonywanych przez nich usług. Wskazać należy, iż Rada Powiatu w Piszcu od kilku lat ustala stawki opłat za usuwanie i przechowywanie ich na parkingu strzeżonym oraz na bieżąco monitoruje wysokość ponoszonych kosztów. Niezaprzeczalnym jest fakt, iż ustawodawca określił dwie przesłanki którymi powinien kierować się organ samorządu powiatowego podejmując uchwałę na zasadzie przepisu art. 130a ust. 6 p.r.d. Przesłankami tymi są konieczność zapewnienia sprawnej realizacji zadań w zakresie usuwania pojazdów z dróg i ich przechowywania na parkingach strzeżonych oraz koszty usuwania i przechowywania pojazdów na obszarze danego powiatu. Okoliczności te prowadzą do wniosku, że Rada Powiatu w Piszcu mając na uwadze powyższe zobowiązania uczyniła, że realizacja zadania przebiega sprawnie, bez zbędnej zwłoki, przy zapewnieniu

ciągłości usług i na koszt osób zobowiązanych. Co więcej ustalenie końcowych stawek opłat stanowiło wypadkową wymienionych wyżej przesłanek. Przedmiotowa uchwała jest zgodna z prawem, bowiem jej treść była zdeterminowana wyłącznie koniecznością sprawnej realizacji tych zadań i kosztami usuwania oraz przechowywania pojazdów na obszarze danego powiatu, a nie innymi okolicznościami. Ustalanie stawek zostało poprzedzone w miarę możliwości szczegółową kalkulacją, tak więc zarzut skarżącego o arbitralnym ustalaniu stawek za usługi związane z usuwaniem i przechowywaniem pojazdów jest bezzasadny.

Zdaniem Rady informacje posiadane w dniu podejmowania uchwały w pełni uzasadniały ustalenie stawek na poziomie maksymalnych, gdyż na bieżąco dokonywane były oceny ponoszonych kosztów realizacji zadania. Rada w zaskarżonej uchwale nie przekroczyła więc kompetencji określonych w przepisach ustawy, a więc nie można uznać, że opłaty te winny być niższe. Uchwalone stawki nie przekraczają wysokości obowiązujących w 2018 r. maksymalnych stawek opłat za usunięcie pojazdu z drogi i jego przechowywanie na parking strzeżonym, określonych w obwieszczeniu Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 25 lipca 2017 r. Nie bez znaczenia jest również fakt, że zadanie nałożone na powiat przez ustawodawcę ma być wykonane sprawnie, co często generuje wyższe koszty od stawek oferowanych przez rynek. Mając na uwadze powyższe okoliczności wskazać należy, iż żądanie stwierdzenia nieważności całej uchwały jest tym samym nieuzasadnione.

Mając na uwadze wszystkie okoliczności sprawy, wnoszę jak w *petitum* odpowiedzi na skargę.

Załączniki:

1. odpis odpowiedzi na skargę;
2. Dokumentacja przetargowa z dnia 22 kwietnia 2016r.;
3. Dokumentacja przetargowa z dnia 10 maja 2016r.;
4. Pismo z dnia 29 lipca 2016r. w przedmiocie wypowiedzenia umowy;
5. Dokumentacja przetargowa z dnia. 16 grudnia 2016r.;
6. Dokumentacja przetargowa z dnia 13 grudnia 2017r.;

Przewodnicząca Rady  
Powiatu

**Irena Jatkowska**